

بررسی رابطه بلندمدت بین رشد اقتصادی و توزیع درآمد در ایران

* محمدحسین مهدوی عادلی
** علی رنجبرکی

در این مقاله به بررسی چگونگی تعامل دو شاخص مهم اقتصادی توزیع درآمد و رشد اقتصادی در ابعاد مختلف نظری و تجربی در ایران طی دوره ۱۳۴۷-۸۱ پرداخته خواهد شد. در بعد نظری، فرضیه "کوزنتس" به عنوان کanal تأثیرگذاری رشد اقتصادی بر روی توزیع درآمد مطرح می‌شود؛ توزیع درآمد از طریق چهار کanal اساسی پس انداز، اقتصاد سیاسی، بازار مالی ناقص و آشفتگی اجتماعی یا آنومی بر

*: دکتر محمدحسین مهدوی عادلی؛ عضو هیأت علمی دانشگاه فردوسی مشهد.

**: علی رنجبرکی؛ دانشجوی دوره دکترای اقتصاد، دانشگاه آزاد اسلامی.

کلید واژه‌ها:

ایران، توزیع درآمد، رشد اقتصادی، اقتصاد سیاسی، آنومی (آشتگی اجتماعی)، آزمون اقتصادستجی، فرضیه کوزنتس

مقدمه

رسیدن به توسعه اقتصادی، به منظور بهبود کیفیت زندگی مردم و افزایش سطح رفاه عمومی از اهدافی است که دولتهای مختلف جهان به دنبال آن هستند؛ در رسیدن به این هدف، دو متغیر رشد اقتصادی و توزیع درآمد نقش عمده‌ای دارند؛ رشد اقتصادی متغیری است که ضامن سطح تولیدات و امکانات بالاتر در اقتصاد به منظور مصرف و سرمایه‌گذاری بیشتر، مطرح می‌شود و توزیع عادلانه درآمد نیز سبب استفاده مناسب همگان از امکانات و منابع موجود می‌گردد. این دو متغیر در کنار هم با شکل گیری سایر نهادهای اجتماعی، فرهنگی و سیاسی، موجبات تسريع و تسهیل فرآیند توسعه اقتصادی در کشور را فراهم می‌آورند و در رسیدن به توسعه اقتصادی، نحوه و اثرگذاری این دو متغیر بسیار مهم است. مطالعات مختلف در سطح جهان نشان می‌دهد که روند تغییرات هر کدام از این متغیرها و تأثیر هر یک بر روی متغیر دیگر، بستگی به ساختارها و نهادهای موجود در کشور دارد که شناسایی این موضوع از الزامات سیاستگذاری و برنامه‌ریزی در اقتصاد، جهت رسیدن به توسعه اقتصادی است. لذا بررسی نحوه تعامل و ارتباط رشد اقتصادی با توزیع درآمد در ایران، و اینکه روند تغییرات این متغیرها تا چه حد به هم وابسته است، می‌تواند راهبردهای اساسی ما را در رسیدن به توسعه همه‌جانبه تعیین نماید. در این مقاله سعی خواهد شد که تا حد امکان، مبانی نظری ارتباط این دو متغیر بیان شود و سپس این ارتباط با استفاده از مدل‌های اقتصادستجی مناسب برای اقتصاد ایران طی دوره ۱۳۴۷-۸۱ بررسی گردد.

ارتباط نظری بین رشد اقتصادی و توزیع درآمد

با افزایش توجه کشورهای مختلف به پدیده توسعه اقتصادی در دهه ۱۹۵۰، ابتدا توسعه اقتصادی متراff و معادل رشد اقتصادی تلقی می‌گردید و به همین علت نیز سیاستگذاران فقط متوجه رشد اقتصادی بالاتر بودند. این امر سبب گردید که توزیع درآمد از اهمیت کمتری در پدیده توسعه اقتصادی برخوردار گردد و به عنوان متغیری تأثیرپذیر از رشد اقتصادی مورد بررسی قرار گیرد. بنابراین در ادبیات اقتصادی این دوره فقط تأثیر رشد

اقتصادی بر توزیع درآمد مورد توجه قرار گرفت و تا چندین دهه فقط به این بعد از قضیه توجه می شد. اساس این ارتباط فرضیه کوزنتس بود که با گسترش آمار و اطلاعات و امکان آزمون کردن آن در سایر کشورها در دهه اخیر مورد تردید قرار گرفت و با توسعه الگوهای جدید رشد اقتصادی؛ مانند الگوی رشد درونزا و همچنین گسترش تکنیکهای پویا و جدید اقتصاد ریاضی و اقتصادسنجی در دهه اخیر، بیشتر به بررسی اثر توزیع درآمد بر روی رشد اقتصادی پرداخته شد. بدین ترتیب که سعی شد، توزیع درآمد به عنوان متغیری تأثیرگذار بر روی رشد اقتصادی، در کنار سایر متغیرهای دیگر وارد الگوی رشد کشورها شود؛ این تأثیرگذاری توزیع درآمد بر رشد اقتصادی از لحاظ نظری در ابعاد و جنبه های مختلف اقتصادی قابل بررسی است که در این مقاله موارد اصلی و اساسی آنها مورد بررسی قرار خواهد گرفت.

تأثیر رشد اقتصادی بر توزیع درآمد (فرضیه کوزنتس)

این فرضیه توسط سیمون کوزنتس^۱ در سال ۱۹۵۵ مطرح گردید. وی با استفاده از آمار و اطلاعات سه کشور انگلیس، آلمان و ایالات متحده آمریکا، به تخمین تجربی تأثیر رشد اقتصادی بر توزیع درآمد پرداخت و مشاهده کرد که نابرابری توزیع درآمد طی اولین مراحل رشد اقتصادی روبه افزایش می گذارد و سپس، هم تراز می شود و بالاخره طی مراحل نهایی رشد اقتصادی کاهش می یابد. وی همچنین نشان داد توزیع درآمد شخصی در کشورهای کمتر توسعه یافته نسبت به کشورهای توسعه یافته نابرابر است.^۲ نتایج این مطالعات تحت فرضیه کوزنتس شهرت یافت و برای چهار دهه به عنوان یک تئوری غیرقابل تردید در مورد فرآیند رشد اقتصادی مورد استفاده سیاستگذاران و برنامه ریزان اقتصادی قرار گرفت.

^۱. Simon Kuznets

^۲. راک لوکاین و دیگران، بررسی تحلیلی توزیع درآمد و توسعه اقتصادی، ترجمه احمد اخوی، (تهران، مؤسسه مطالعات و پژوهش‌های بازارگانی، ۱۳۷۳) صص ۹-۱۲.

کوزنتس دلیل اصلی این تغییرات توزیع درآمد را در طول فرآیند رشد اقتصادی، وجود دوگانگی بخشی^۳ در اقتصاد ملی در مراحل اولیه رشد اقتصادی بیان می‌کند. منظور از دوگانگی، وجود دو بخش جداگانه و مستقل از هم در اقتصاد است که این دو بخش تأثیرات متقابل کمی بر همدیگر دارند و عبارتند از: بخش سنتی که بیشتر در مناطق روستایی قرار دارد و اغلب به فعالیت کشاورزی غیر مدرن و سنتی با سطح بهره‌وری کم و محدود اشتغال دارد و بخش مدرن اقتصاد که در شهرها مستقر است؛ شامل صنایع و خدمات مختلف است که دارای بهره‌وری بالایی هستند. تفاوت بهره‌وری در بین این دو بخش اقتصاد، سبب ایجاد نابرابری اولیه در توزیع درآمدها می‌شود. با شروع فرآیند رشد و توسعه صنعتی، بهره‌وری صنایع مختلف افزایش می‌یابد و در نتیجه سطح درآمد در شهرها و بخش مدرن اقتصاد نیز افزایش می‌یابد، از سوی دیگر، در بخش سنتی به علت بهره‌وری اندک؛ بیکاری فصلی و پنهان وجود جمعیت بالا، سطح درآمد پایین است؛ بنابراین این اختلاف سطح درآمد بین بخش مدرن و سنتی و وجود بیکاری پنهان و آشکار در این بخش انگیزه لازم برای مهاجرت نیروی کار از روستا به شهر را فراهم می‌آورد. با مهاجرت نیروی کار از بخش سنتی به بخش مدرن اقتصاد، این افراد به دلیل از دست دادن درآمد خود در بخش سنتی و عدم اشتغال در بخش مدرن، دچار کاهش درآمد می‌شوند؛ چرا که آنها تخصص و مهارت لازم جهت اشتغال در بخش مدرن را ندارند. بنابراین در مراحل اولیه رشد اقتصادی توزیع درآمد نابرابر می‌شود؛ اما با گذشت از مراحل اولیه رشد و توسعه، به مرور کارگران بخش سنتی آموزشها و مهارت‌های لازم را کسب می‌کنند و توانایی وقابلیت جذب در بخش مدرن اقتصاد را بدست می‌آورند و بدین ترتیب درآمدشان افزایش می‌یابد و توزیع درآمد، برای بیشتری می‌یابد.

با گذشت زمان و تهیه مجموعه اطلاعات و آمار بیشتر و بلندمدت (چه در مورد کشورهای مختلف به صورت مقطعي و چه در مورد یک کشور به صورت سری زمانی)، فرضيه کوزنتس برای کشورهای مختلف مورد برآورد و تخمین قرار گرفت. آزمون مجدد فرضيه کوزنتس؛ بخصوص با جمع آوری و گردآوری اطلاعات بین المللی توزیع درآمد توسط دینینگر

---

^۱. Dualism

و اسکوایر^۱ در مورد ۱۰۸ کشور دنیا بسیار امکان پذیرتر گردید. این دو محقق در تحقیقی دیگر به بررسی فرضیه کوزنتس پرداخته^۲ و نتیجه تحقیق خود را بدین گونه بیان کرده‌اند: «مجموعه اطلاعات موجود، فرضیه کوزنتس را در سطح جهان رد می‌نماید و در بررسی این فرضیه به صورت کشور به کشور؛ در بیش از نود درصد از کشورهای جهان این فرضیه رد می‌شود».

انتشار آمار و نتایج تحقیقات دینینگر و اسکوایر اظهارنظرهای بسیار مختلفی را در مورد فرضیه کوزنتس و رابطه رشد اقتصادی و توزیع درآمد ایجاد کرد. عده‌ای در دفاع از فرضیه کوزنتس سعی کردند که شیوه جدیدی را جهت آزمون فرضیه کوزنتس ابداع کنند. به عنوان مثال؛ به جای تأکید بر سطح^۳ (درآمد و نابرابری) بر روی تغییرات^۴ این دو متغیر تأکید گردید^۵ و از این طریق، سعی در اثبات این فرضیه نمودند. عده‌ای نیز با تردید در آمار و اطلاعات جمع‌آوری شده توسط دینینگر و اسکوایر سعی کردند که به نوعی با معرفی اطلاعات جدید، این فرضیه را اثبات نمایند؛ برای مثال؛ «هانسب و گالبریت^۶ در تحقیقی با استفاده از شاخصهای کارکردی توزیع درآمد (توزیع درآمد بین عوامل تولید) در بین کشورهای مختلف دنیا فرضیه کوزنتس را اثبات کردند.

با تمام تلاشهایی که برای احیای مجدد فرضیه کوزنتس صورت گرفت حجم وسیعی از تحقیقات مختلف که بیانگر رابطه‌ای مثبت یا منفی و یا هیچگونه رابطه‌ای بین رشد اقتصادی و توزیع درآمد هستند. مثلاً دینینگر و اسکوایر به این نتیجه رسیدند که در برخی از کشورها رشد اقتصادی سریع، سبب افزایش مداوم نابرابری توزیع درآمد می‌گردد. در تحقیقی دیگری

^۱. K. Deininger, and L. Squire, "A New Data Set Measuring Income Inequality", *World Bank Economic Review*, 11(1), 1996, pp.357-82.

^۲. K. Deininger, and L.Squire, "New Ways of Looking at Old Issues", *Journal of Development Economics*, 57, 1998, 259-287.

^۳. Levels

^۴. changes

^۵. Francisco, H.G, "A Brief Introduction to Some Theories of Growth and Distribution", www.worldbank.org/poverty/inequal

^۶. K. Hyunsub, & James Galbraith. "Inequality and Economic Growth: Data Comparisons and Econometric Tests", The University of Texas at Austin , *UTIP Working Paper*, Number 21, p.1.

که توسط "چن و راولیون"^۱ صورت گرفت این نتیجه حاصل شد که در مورد کشورهای اروپای شرقی و آسیای میانه ECA^۲ ارتباطی معنادار منفی بین رشد اقتصادی و توزیع درآمد وجود دارد. به عبارت دیگر، در این کشورها رشد اقتصادی؛ نابرابری توزیع درآمد را کاهش داده و توزیع مجدد درآمد نیز رشد اقتصادی را افزایش داده است.^۳ نتایج این تحقیقات جدید به چند عامل بستگی داشت؛ نخست الگوی رشد مورد تخمین (الگوی رشد نئوکلاسیک یا درونزا یا ...); دوم شاخصهایی که برای اندازه‌گیری نابرابری درآمد بکار گرفته می‌شود؛ سوم متغیرهای مؤثر دیگری که وارد الگو می‌شود و چهارم؛ اینکه بین توزیع درآمد و رشد اقتصادی از چه کانالی ارتباط برقرار می‌شود.

وجود نتایج مختلف در این تحقیقات سبب شد که رابطه‌ای سیستماتیک بین توزیع درآمد و رشد اقتصادی - که در فرضیه کوزنتس بیان شده بود - مورد تردید قرار گیرد. بدین ترتیب در منحنی کوزنتس نیز (شبیه منحنی فیلیپس) یک حالت عدم ثبات به چشم می‌خورد که این عدم ثبات قابلیت این فرضیه در پیش‌بینی اثر رشد اقتصادی بر توزیع درآمد را محدود می‌کند.^۴

با این حال بین تعداد زیادی از تحقیقات بالا و فرضیه کوزنتس، رابطه‌ای معنی‌داری وجود دارد. همانطور که بیان شد فرضیه کوزنتس رابطه بین مراحل توسعه یافته‌گی و توزیع درآمد را نشان می‌دهد و بیان می‌کند در مراحل اولیه رشد و توسعه اقتصادی، رابطه‌ای مثبت بین این دو متغیر وجود دارد (این حالت بیشتر در کشورهای توسعه یافته و یا در حال توسعه برقرار است) و در مراحل انتهایی توسعه اقتصادی این رابطه منفی می‌شود و این وضعیتی است که در کشورهای پیشرفته و توسعه یافته نیز به چشم می‌خورد. بدین ترتیب سطح درآمد سرانه‌ای وجود دارد که مرز یا نقطه عطف بین این دو حالت است، که دقیقاً همان نقطه

^۱. S. Chen, and L. Ravallion, "What Can New Survey Data Tell Us About Recent Change in Distribution and Poverty", World Bank Economic Review, 11(2), pp.357-82.

^۲. Eastern Europe and Central Asia

^۳. در قسمتی از مقاله رافالوویچ (2000, Raffalovich,L) خلاصه تعداد زیادی از این کارهای تحقیقاتی صورت گرفته در سطح جهان بیان گردیده است.

^۴. ذاک لوکابن و دیگران، پیشین، ص. ۱۹.

بازگشت (اکسترم) منحنی کوزننس است. برخی از محققین سعی در برآورد این نقطه عطف و بررسی وضعیت توزیع درآمد و رشد اقتصادی- با توجه به این نقطه عطف- نموده‌اند که نتایج مختلف و متنوعی بدست آمده است.

نتایج متفاوت حاصل در تحقیقات مختلف بدست آمده، سرانجام بیشتر اقتصاددانان را مقاعده کرد که تقریباً رشد اقتصادی، هیچ اثر سیستماتیک و قابل پیش‌بینی بر توزیع درآمد ندارد، به عبارت دیگر، رشد اقتصادی هیچگونه اثر معین و مشخصی بر توزیع درآمد-که در تمام حالات پابرجا باشد- ندارد بلکه؛ بسته به شرایط ساختاری هر کشور ارتباطی متفاوت بدست خواهد آمد. با رد فرضیه کوزننس و عدم توانایی اقتصاددانان برای بدست آوردن رابطه‌ای سیستماتیک بین نابرابری توزیع درآمد و رشد اقتصادی این پرسش پدید آمد که آیا اصلاً این دو متغیر با یکدیگر ارتباطی دارند؟ به عبارت دیگر آیا دلیل یا دلایل وجود دارد که برخی از کشورها با نابرابری بالا از رشد اقتصادی شدیدتر یا کمتری برخوردارند؟ آیا ارتباطی علی بین توزیع درآمد و رشد اقتصادی وجود دارد یا خیر؟

در دهه ۱۹۹۰ برای پاسخگویی به پرسش‌های بالا سعی گردید که نقش نابرابری توزیع درآمد بر روی ابعاد مختلف تغییرات و اصلاحات اقتصادی بدست آید، بدین سبب قسمت عمده‌ای از تحقیقات، به بررسی اثر توزیع درآمد بر روی بخشها و متغیرهای مختلف اقتصاد کلان معطوف شد. گسترش و بهبود مدلها و الگوهای اقتصاد سنجی و مجموعه داده‌های کشورهای مختلف نیز به این امر کمک زیادی کرد. در تحقیقات جدید متغیر توزیع درآمد در کنار سایر متغیرها، همانند نیروی کار، سرمایه و غیره وارد برآورد مدل‌های رشد اقتصادی گردید. از لحاظ نظری توزیع درآمد بر رشد اقتصادی از طریق چهار کانال زیر می‌تواند تأثیرگذار باشد:

۱. پس انداز
۲. اقتصاد سیاسی
۳. بازار مالی ناقص
۴. آشفتگی اجتماعی یا آنومی

۱. پس انداز

منظور از پس انداز^۱ طبق تعریف فرهنگ اقتصادی؛ میزان درآمد جاری که برای مصرف خرج نشده را گویند. پس انداز کلیه منابع لازم برای سرمایه‌گذاری یک کشور را شامل می‌شود و در حالت تعادل عمومی اقتصاد پس انداز و سرمایه‌گذاری با هم برابر هستند؛ به عبارت دیگر پس انداز درآمدی است که به مصرف نرسیده است و سرمایه‌گذاری تولیدی است که جذب مصرف نشده؛ و تنها فرق میان پس انداز و سرمایه‌گذاری این است که پس اندازها هنوز واجد فعلیت نشده و بصورت بالقوه است؛ در حالیکه سرمایه‌گذاری واجد فعلیتی است که سهم مشارکت آن در جریان تولید تعیین و تبیین می‌شود.

یکی از عوامل مؤثر بر پس انداز، سطح درآمد افراد است؛ که با افزایش آن میزان پس انداز افراد نیز افزایش خواهد یافت. طبق نظریه عمومی کینز، میل نهایی به مصرف در بین افراد کم درآمد بیش از افراد پر درآمد است و ثروتمندان نسبت قابل توجهی از درآمدشان را پس انداز کرده و افراد فقیر و کم درآمد نیز سهم زیادی از درآمدشان را صرف خرید کالاهای مصرفی می‌کنند. بنابراین، نابرابری توزیع درآمد شرط لازم برای افزایش پس انداز است. در صورتیکه توزیع مجدد و عادلانه درآمد صورت گیرد و درآمد از ثروتمندان به فقراء منتقل شود؛ از آنجا که مصرف اشار کم درآمد افزایش می‌یابد و پس انداز افراد ثروتمند به واسطه کاهش درآمد کمتر می‌شود؛ پس انداز کل جامعه کاهش می‌یابد و از این طریق رشد اقتصادی نیز کاهش خواهد یافت؛ بنابراین از این طریق با کاهش نابرابری توزیع درآمد رشد اقتصادی نیز کاسته می‌شود.

بررسی شواهد تجربی در این مورد نتایج بسیار جالبی در برداشته است.^۲ طبق این تحقیقات، نخست اینکه برخلاف تجربه تاریخی کشورهای توسعه یافته کنونی، ثروتمندان کشورهای معاصر جهان سوم از بابت صرفه‌جویی و یا تمایل پس انداز و سرمایه‌گذاری میزان عمدۀ ای از درآمدشان در اقتصاد محلی؛ چندان شهرتی ندارند. این طبقه ثروتمند بخش

¹. Saving

². مایکل تودارو، توسعه اقتصادی در جهان سوم، ترجمه غلامعلی فرجادی، تهران، مؤسسه عالی پژوهش در برنامه‌ریزی و توسعه، ۱۳۷۷، ص ۱۷۲.

عمده ای از درآمدشان را در راه کالاهای لوکس وارداتی، خانه‌های گران قیمت، مسافرت‌های خارج از کشور و سرمایه‌گذاری در زمینه طلا و جواهرات و حسابهای بانکی خارج از کشور صرف می‌کنند و در واقع، ثروتمندان مصرف کنندگان عمدۀ منابع داخلی هستند و در مقایسه با فقرا نسبت بیشتری از درآمد خود را پس‌انداز و سرمایه‌گذاری نمی‌کنند.

دوم اینکه؛ افزایش سطح درآمد فقراء، تقاضا برای کالاهای ضروری مانند: غذا و پوشان- که در داخل کشور تولید شده است- را افزایش می‌دهد. برخلاف ثروتمندان که تمایل دارند یشنتر درآمد اضافی خود را صرف خرید کالاهای تجملی وارداتی کنند، افزایش تقاضا برای کالاهای محلی انگیزه بزرگتری برای رشد تولید داخلی، اشتغال داخلی و سرمایه‌گذاری داخلی بوجود می‌آورد. به این ترتیب، افزایش سطح درآمد فقراء شرایط رشد اقتصادی سریع و مشارکت توده مردم در این رشد را بوجود می‌آورد.

درنهایت، در تحقیقی که توسط سرون و هبل^۱ بر روی پنجاه و دو کشور در حال توسعه، توسعه یافته و تازه توسعه یافته (شامل چین و هفت کشور جنوب شرقی آسیا) طی دوره ۹۴-۱۹۶۵ صورت گرفته است، عملاً هیچ رابطه معنی‌داری؛ مبنی بر اینکه نابرابری توزیع درآمد بر روی پس‌انداز کل جامعه اثر دارد، در هیچ یک از این کشورها بدست نیامده است.

۲. توزیع درآمد و رشد اقتصادی از دیدگاه اقتصاد سیاسی

یکی از کانالهای تأثیرگذار توزیع درآمد بر روی رشد اقتصادی، اقتصاد سیاسی است؛ طبق تئوریهای موجود در این زمینه اگر توزیع درآمدی که توسط بازار آزاد صورت گرفته است، ناعادلانه باشد، اغلب قشرهای پایین و متوسط درآمدی- که نسبت زیادی از کل جمعیت جامعه را به خود اختصاص می‌دهند- سهم کمتری از درآمد را تصاحب می‌کنند، لذا این توزیع ناعادلانه درآمد سبب نارضایتی قشر وسیعی از جمعیت می‌گردد. این نارضایتی‌ها در حکومت‌های دموکراتیک توسط نهادهای مدنی، همانند انتخابات و در حکومتهای

^۱. L. Serven, and K.S. Hebbel, "Income Inequality and Aggregate Saving", *The World Bank Policy Research Working Paper*, No.1561, 1996, p.20.

غیردموکراتیک به صورت اعترافات و شورش‌های اجتماعی بروز می‌یابد. بدین ترتیب توزیع ناپراور درآمد در یک حکومت دموکراتیک سبب خواهد شد که تمایل عموم مردم - که در قشرهای متوسط و پایین زندگی می‌کنند - به سوی سیاستهای توزیع مجدد ثروت و درآمد و سیاستهای حمایتی جلب گردد و درنهایت به افرادی رأی دهنده که طرفدار سیاستهای توزیع مجدد هستند (فرضیه میانه رأی دهنده‌گان). این امر سبب می‌شود که منابع کمتری برای سرمایه‌گذاری در اختیار دولت باقی بماند و از این طریق، حداقل برای یک دوره، رشد اقتصادی کاهش یابد؛ اما در یک حکومت غیر دموکراتیک که به خواستها و نیازهای مردم توجه چندانی نمی‌گردد، گسترش نارضایتی‌ها ناشی از توزیع ناعادلانه درآمد؛ و درنهایت سبب تضاد بین طبقات بالای درآمد و طبقات پایین درآمدی خواهد شد و چون نهادهای مدنی لازم برای رفع این تضادها وجود ندارد؛ این تضادها در عرصه جامعه به صورت اعترافات عمومی و شورش‌های اجتماعی تبلور می‌یابد. بدین ترتیب با شروع اعترافات و شورش‌های اجتماعی؛ از سویی بسیاری از استعدادها و امکانات جامعه از بین رفته و یا تعطیل می‌گردد؛ و از سوی دیگر امنیت و ثبات اجتماعی - که از پیش شرط‌های لازم و ضروری سرمایه‌گذاری جهت رشد اقتصادی است - از بین خواهد رفت.

حرکتهای انقلابی مردم، قبل از انقلاب اسلامی ایران می‌تواند نمونه بارزی از اعترافات عمومی افراد جامعه به نحوه توزیع درآمد و بی عدالتی موجود، در ایران باشد، که درنهایت سبب بروز پدیده انقلاب و توزیع عادلانه تر درآمدها شد. از سوی دیگر، رفتار انتخاباتی مردم در دوم خداداد سال ۱۳۷۶ نیز نمونه‌ای مناسب برای نشان دادن تمایل مردم به تغییر سیاستهای کلی حکومت در یک کشور دموکراتیک طبق فرضیه میانه رأی دهنده‌گان است.

۳. بازار مالی ناقص^۱

بازار مالی بخشی از اقتصاد است که تأمین منابع لازم برای سرمایه‌گذاری، از وظایف اصلی آن بشمار می‌رود. در این بازار، پساندازکنندگان و سرمایه‌گذاران با هم برخورد می‌کنند و با استفاده از مکانیسمها و ابزارهای موجود، وجود، از پساندازکنندگان (کسانی که مازاد

^۱. Financial Market Imperfections

وجهه دارند) به سرمایه‌گذاران (کسانی که کسری یا کمبود وجهه دارند) منتقل می‌شود. حال اگر بازار مالی دچار نقص شود؛ دیگر در انجام وظایف خود به خوبی عمل نمی‌کند، این نقصها و نارسائیها می‌تواند مواردی از قبیل عدم شفافیت اطلاعات؛ که ناشی از عدم وجود اطلاعات کامل و یا عدم دسترسی کلیه افراد به اطلاعات موجود می‌باشد و یا محدودیتهای نهادی و قانونی که دلیلش عدم نوآوریهای مالی در بازار مالی و یا حذف شدن بخشی از بازار مالی است، باشد. با وجود چنین نقصهایی، دیگر کلیه افراد امکان استفاده از منابع و امکانات این بازار را نخواهند داشت، در این حالت، کسانی امکان استفاده از منابع موجود در بازار مالی را دارند که دارای وثیقه‌های بهتر و معتبرتری باشند، پس افراد ثروتمند- که دارای درآمد و دارایی بیشتری هستند- قادر خواهند بود از امکانات و منابع بازار مالی استفاده کنند. در چنین وضعیتی، دیگر افراد فقیر در زندگی شانسی همانند افراد ثروتمند ندارند و ممکن است نتوانند از کلیه ظرفیتهای تولیدی خود استفاده کنند؛ زیرا آنها امکان استفاده از امکانات بازار مالی مانند وام گرفتن در ابتدای فعالیت تولیدی و تجاری خود، توانایی استفاده از سیستمهای بیمه ای که ریسک را کاهش می‌دهد و یا ... را ندارند.

بعض افراد فقیری که بیشتر بر روی سرمایه انسانی سرمایه‌گذاری کرده‌اند، منابع مالی کمتری برای بهره‌وری از این انشاًست سرمایه انسانی در اختیار دارند. در چنین وضعیتی، با توزیع مجدد درآمد و ثروت می‌توان فرصت‌های سرمایه‌گذاری افراد فقیر و در نتیجه افزایش میانگین بهره‌وری، سرمایه‌گذاری آنها را افزایش داد و این طریق رشد اقتصادی را نیز تسريع کرد.

از آنجا که با توسعه اقتصادی کشورهای توسعه یافته نقصهای بازار مالی این کشورها تا حد زیادی رفع شده است، ناقص بودن بازار مالی برای کشورهای در حال توسعه و فقیر بسیار مضرتر و مشهود تر است، لذا به همین علت از طریق این کانال اثر نابرابری توزیع درآمد بر کاهش رشد اقتصادی در کشورهای فقیر بسیار بیشتر از کشورهای ثروتمند است.

با فرض وجود بازارهای مالی ناقص اقتصاد یک کشور، هزینه‌های عمرانی و عمومی دولت عامل بسیار مهمی در باروری سرمایه انسانی افراد فقیر و گسترش بهره‌وری آنها محسوب می‌شود. از آنجا که بازارهای مالی دچار نقص هستند، هزینه‌های دولت در اموری

همچون آموزش و پرورش؛ بهداشت؛ حمل و نقل و زیرساختها و غیره سبب می‌شود که کمود امکانات ناشی از این نقص‌ها برای افراد کم‌درآمد قابل جبران باشد. در تحقیقات تجربی، این هزینه‌ها تحت عنوان سرمایه عمومی در تابع تولید افراد قرار می‌گیرد و تا حدودی نقش برابر سازی فرصتها و امکانات را بر عهده دارد.

۴. آشفتگی اجتماعی یا آنومی

کanal دیگر تأثیر رشد اقتصادی بر روی توزیع درآمد، "آنومی"^۱ یا آشفتگی اجتماعی است. منظور از آشفتگی اجتماعی، وضعیت بی‌قاعده‌ای است که افراد قادر نیستند بر اساس یک "نظام از قواعد مشترک" ارتباط متقابل برقرار کنند و نیازهای خود را ارضاء نمایند؛ در نتیجه نظام فرهنگی و اجتماعی از هم پاشیده می‌شود.^۲ ابعاد جزئی‌تر این پدیده انحرافات و تبهکاری است که در جوامع مختلف بوجود می‌آید.

در مورد علل پیدایش آنومی در جامعه، نظریات متفاوتی وجود دارد که یکی از مهمترین این نظریه‌ها، نظریه دورکیم و مرتون^۳ از متخصصان جامعه‌شناسی است. طبق این نظریه؛ اگر به دلایل مختلفی مانند رشد سریع اقتصادی یا بحران اقتصادی و یا نابرابری توزیع درآمد و غیره در انسان نیاز شدید بوجود آید و امکان اراضی این نیاز، به دلیل سطح ناکافی و متناسب درآمد با سطح نیاز ایجاد شده، برای فرد وجود نداشته باشد و راههای مشروع اراضی نیاز نیز محدود یا بسته باشد و از سوی دیگر نیز، کنترل‌های درونی و بیرونی هم تضییف شود؛ افراد برای اراضی نیازهایشان بر انواع انحرافات و کارهای خلاف و غیر قانونی در جامعه روی می‌آورند. گسترش آشفتگی‌های اجتماعی در دهه اخیر نیز تاحد زیادی از این نظریه تبعیت می‌کند، در تحقیقی که در مورد اثرات افزایش فقر و نابرابری در ایران صورت گرفته،^۴ نشان داده شده است که افزایش نابرابری توزیع درآمد و فقر در اثر اجرای سیاستهای تعديل اقتصادی دولت، باعث گسترش ناهنجاری‌های اجتماعی و آنومی در جامعه ایران شده است. در

¹. Anomic

². فرامرز رفیع پور، آنومی یا آشفتگی اجتماعی، (تهران: انتشارات سروش، ۱۳۷۸) ص ۱۴.

³. Merton & Durkheim

⁴. فاطمه بابایی، تعديل ساختاری، فقر و ناهنجاری‌های اجتماعی، (تهران، انتشارات کویر، ۱۳۸۰)، صص ۷۵-۹۳.

این تحقیق اثر نابرابری توزیع درآمد را بر میزان جرایم طلاق، خودکشی، جرم‌های اطفال و نوجوانان، سرقت، اختلاس و ارتشا و صدور چک بلا محل بررسی شده که طبق این بررسی، بین افزایش نابرابری توزیع درآمد و گسترش آسیب‌های اجتماعی مورد مطالعه، رابطه معنی‌دار و مثبتی وجود دارد. بیشترین تأثیر این افزایش نابرابری در سرقت دیده می‌شود که با توجه به اینکه اغلب سرقت در گروههای فقیرتر اجتماعی، به عنوان واکنشی در برابر فقر و نابرابری ظاهر می‌شود، این امر مورد تأیید و قابل قبول است. پس از آن آسیب‌های اجتماعی طلاق، صدور چک بلا محل، جرایم اطفال و نوجوانان، اختلاس و ارتشا و خودکشی؛ به ترتیب بیشترین تأثیرپذیری را از نابرابری توزیع درآمد داشته‌اند.

ارتكاب جرایم و فعالیتهای غیر قانونی می‌تواند سبب هدر رفتن بسیاری از منابع و فرصت‌های اقتصادی مانند وقت، انرژی و غیره در جامعه شود؛ چه منابعی که می‌توانستند صرف کارهای مفید و عمرانی گردند، اما صرف فعالیتهای غیر قانونی شده‌اند و چه منابعی که در جهت مقابله و مبارزه با این فعالیتهای غیرقانونی صرف می‌شود؛ و همین امر سبب کاهش کارایی در جامعه و سرانجام، کاهش رشد اقتصادی خواهد شد.

فساد مالی یا اقتصادی از انواع دیگر آنومی است که در یک اقتصاد می‌تواند تأثیرات سوء منفی زیادی داشته باشد. منظور از فساد مالی نقص قوانین موجود برای تأمین منافع و سود شخصی است. طبق تحقیقات صندوق بین المللی پول وجود و رواج فساد مالی یکی از دلایل اصلی عدم پیشرفت موقیت آمیز اقتصادی کشورهای مختلف؛ بخصوص کشورهای آسیایی و آفریقایی است. این تحقیقات نشان می‌دهد که سطح فساد مالی بالا می‌تواند موجب کاهش سرمایه‌گذاری و در نتیجه، کاهش رشد اقتصادی شود و منابع اقتصادی را از سوی فعالیتهای مولد اقتصادی به سوی فعالیتهای رانتی و زیرزمینی سوق دهد.^۱ از دیگر اثرات منفی فساد مالی می‌توان ناکارآمدی سیاستهای دولت در بخش‌های مختلف را نام برد که سبب ایجاد ناکارایی بیشتر در کل اقتصاد می‌گردد.

^۱ Arye L Hillman, "Corruption and Public Finance: an IMF Perspective", *European Journal of Political Economy*, Vol.20, (2004), pp.1067-1077.

بررسی ارتباط تجربی رشد اقتصادی و توزیع درآمد در ایران

پس از بیان مبانی نظری ارتباط رشد اقتصادی و توزیع درآمد، در این قسمت سعی می‌کنیم که با استفاده از اطلاعات و آمار ایران نوع ارتباط تجربی بین این دو متغیر مهم اقتصادی را در کشورمان طی دوره ۱۳۴۷-۸۱ مورد بررسی قرار دهیم. بدین منظور؛ ابتدا وجود رابطه همگرایی بلندمدت بین این دو متغیر بررسی شده و سپس فرضیه کوزنتس را در ایران مورد آزمون قرار می‌دهیم و درنهایت؛ چگونگی رابطه علیت گرنجری بین دو متغیر نیز تعیین می‌شود. در این تحقیق، از ضریب جینی به عنوان شاخص اندازه‌گیری توزیع نابرابر درآمد GINI و از درآمدسرانه INC به عنوان شاخص اندازه‌گیری رشد اقتصادی استفاده شده است.

جهت برآورد رابطه بلند مدت بین این دو متغیر، ابتدا پایابی یا ناپایابی آنها مشخص می‌شود. برای این منظور از آزمونهای دیکی-فولر تعمیم یافته ADF و فیلیپس-پرون PP استفاده شده است. جدول زیر نتایج این آزمونها را بیان می‌کند:

نام متغیر	تعداد وقفه آزمون	آماره آزمون		ناحیه بحرانی	
		PP	ADF	PP	ADF'
INC	۲	-۱/۷۸	-۲/۷۸	-۲/۵۲	-۲/۹۴
GINI	۱	-۲/۱۵	-۱/۷۸	-۲/۵۵	-۲/۶۷
DINC	.	-۴/۰۲	-۳/۷	-۲/۹۳	-۲/۹۴
DGINI	.	-۹/۲۲	۷/۰۵	-۲/۵۵	-۲/۹۷

همانطور که مشاهده می‌شود هر دو آزمون نشان می‌دهند که دو متغیر ناپایا از مرتبه اول هستند و با یکبار تفاضل‌گیری پایا می‌شوند.

$$INC \approx I(1)$$

$$GINI \approx I(1)$$

همچنین بررسی پایایی با توجه به امکان وجود شکست ساختاری در روند دو متغیر با استفاده از آزمون پرون انجام نیز شد که باز هم نتیجه بالا مورد تأیید قرار گرفت. برای محاسبه رابطه بلندمدت بین متغیرها، به علت ناپایایی آنها از روش هم انباشتگی^۱ استفاده می‌شود. آزمون انگل - گرنجر، جهت بدست آوردن رابطه همگرایی بلندمدت بین صورت انجام می‌شود که ابتدا ترکیب خطی بین متغیرها به روش حداقل مربعات معمولی OLS محاسبه شده و سپس آزمون ریشه واحد برای باقیمانده‌ها انجام می‌پذیرد، در صورتیکه باقیمانده‌ها پایا شوند، دو متغیر، هم انباشتگی خواهند داشت. لذا ابتدا ترکیب خطی زیر تخمین زده می‌شود:

$$INC_t = \alpha + \beta GINI_t + U_t$$

که نتایج این تخمین عبارت است از:

$$INC_t = -1258/5 + 4233/5 GINI_t + U_t$$

(۴۳۳/۸۱) (۹۴۶/۰۹)

-۲/۹ ۴/۴۷

$$R^2 = /39 \quad F=20/02$$

آزمون دیکی-فولر تعییم یافته برای بررسی پایایی باقیمانده‌ها، حاکی از پایا بودن این متغیر است؛ بنابراین براساس آزمون انگل-گرنجر رابطه همگرایی بلندمدت مثبت بین دو متغیر بصورت زیر وجود دارد:

¹. Co-integration

$$\text{INC} = -1258/5 + 4232/5 \text{ GINI}$$

انجام آزمون یوهانسون- جوسیلیوس نیز این رابطه بلندمدت مثبت را بین دو متغیر تأیید می کند. در روش یوهانسون- جوسیلیوس که همان روش VAR محدود است؛ در مرحله اول مرتبه مدل VAR مشخص می شود و در مرحله دوم این آزمون، تعداد بردارهای همگرایی بلند مدت با استفاده از آماره های $\lambda_{\max}$ و λ_{trace} مشخص می شود. با توجه به معیارهای آکائیک AIC و شوارتز- بیزین SBC مرتبه VAR بهینه دو/۲ بدست می آید و در مرحله دوم تعداد بردارهای همگرایی بلندمدت از جدول زیر استخراج می شود:

تعداد بردارهای هم انباشتگی

فرضیه اولیه	فرضیه جایگزین	نوع آزمون	آماره χ^2	ناحیه بحرانی	نتایج آزمون
$H_0 : r = 0$	$H_1 : r = 1$	$\lambda_{\max}$	۳۱/۵۷	۱۹/۲۲	رد می شود
$H_0 : r \leq 1$	$H_1 : r = 2$	$\lambda_{\max}$	۴/۴۷	۱۲/۳۹	مورد قبول است
$H_0 : r = 0$	$H_1 : r = 1$	λ_{trace}	۳۹/۰۴	۲۵/۷۷	رد می شود
$H_0 : r \leq 1$	$H_1 : r = 2$	λ_{trace}	۴/۴۷	۱۲/۳۹	مورد قبول است

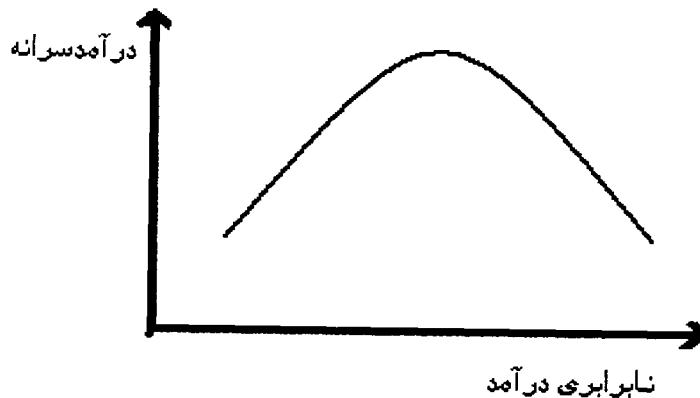
همانطور که مشاهده می شود یک بردار همگرایی بلندمدت وجود دارد. این بردار همگرایی بلندمدت پس از نرمال سازی، بصورت زیر برآورد می شود:

$$INC_t = 10611/7GINI_t + 21/91Tr$$

همانطور که مشاهده می‌شود، طبق آزمون یوهانسون- جوسیلیوس یک رابطه همگرایی بلندمدت مثبت بین رشد اقتصادی و توزیع درآمد بدست می‌آید و این؛ بدان معناست که در طول این دوره رشد اقتصادی بیشتر، سبب افزایش نابرابری توزیع درآمد شده است.

بررسی فرضیه کوزنتس در ایران

از لحاظ نموداری فرضیه کوزنتس بیانگر رابطه U معکوس (شکل بین رشد اقتصادی و توزیع درآمد است که آن را می‌توان بصورت زیر نشان داد:^۱

این شکل بیانگر تابع درجه دومی است که یک نقطه اکسترمم دارد و دارای تابع ریاضی زیر است:

$$INC_t = \alpha_0 + \alpha_1 GINI_t + \alpha_2 GINI_t^2$$

در این شکل اگر مشتق دوم منفی باشد، تحدب به سمت پایین است؛ پس تابع یک نقطه

^۱. گلیس و دیگران، اقتصاد توسعه، ترجمه: غلامرضا آزاد (ارمنکی)، (تهران، نشر نی، ۱۳۷۹)، ص ۱۳۶.

حداکثر دارد. این الگو از لحاظ پارامتر، خطی است و از آنجا که دو متغیر همگرا هستند، می‌توان از روش حداقل مربعات خطی OLS، آن را تخمین زد. بنابراین تابع زیر با توجه به آمارهای ایران تخمین زده می‌شود:

$$INC_t = \alpha_0 + \alpha_1 GINI_t + \alpha_2 GINI_t^2 + U_t$$

این شکل از برآورد فرضیه کوزنتس، دقیقاً توسط بارو^۱ و چن^۲ نیز مورد استفاده قرار گرفته است. نتایج برآورد تابع بالا برای ایران طی دوره ۱۳۴۷-۸۱ بصورت زیربدهست می‌آید:

$$INC_t = -185/08 + 949/04 GINI_t + 1975/82 GINI_t^2 + U_t$$

Se: (3802/87) (15640/98) (15967/89)

t-stat: -0/04 0/06 0/12

$R^2 = 0/28$ F=9/07 DW=0/68 Prob (F)=0/006

با توجه به آماره دوربن واتسون مشاهده می‌شود که همبستگی شدیدی در مدل بالا وجود دارد که این خود همبستگی از نوع خودگرسیونی مرتبه دوم است و با رفع آن نتایج زیر حاصل می‌شود:

$$INC_t = 548/7 + 1661/9 GINI_t - 2801/5 GINI_t^2 + 1/5 AR(1) - 0/6 AR(2) + U_t$$

Se: (951/1) (3742/1) (3656/6) (0/13) (0/13)

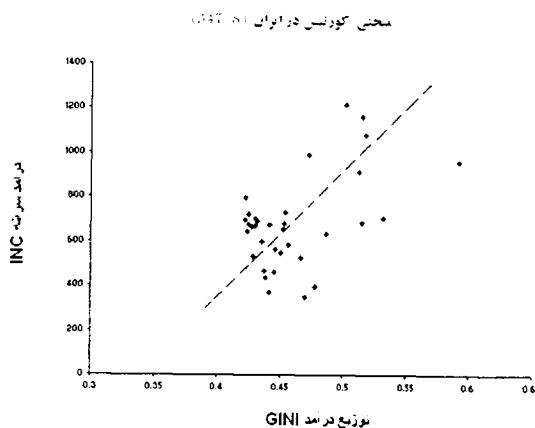
t-stat: 0/57 0/44 -0/76 11/12 -5/22

$R^2 = 0/89$ F= 54/7 1 DW=2/43 Prob(F)=0

^۱. R. Barro, "Economic Growth in Cross Section", *Quarterly Journal of Economic*, 106(2), (1991), pp.407-443.

^۲. Chen, Been-lon, "An Inverted Relationship Between Inequality and Long-Run Growth", *Economics Letters* 78, (2003), pp.205-212.

مشاهده می شود که علیرغم قدرت بالای مدل در توضیح دهی متغیر وابسته ($R^2 = 89$)؛ تمام ضرایب تخمینی از لحاظ آماری بی معنا هستند که این امر، با رفع خودهستگی مدل نیز برطرف نگردید؛ بنابراین فرضیه کوزنتس در ایران طی دوره مورد مطالعه برقرار نیست. از لحاظ نموداری نیز شکل منحنی کوزنتس بصورت زیر بدست می آید:

برقرار نشدن فرضیه کوزنتس در دوره مورد مطالعه در ایران می تواند بیانگر این موضوع باشد که کشور ایران هنوز در مراحل اولیه رشد و توسعه اقتصادی قرار دارد و رابطه بین رشد اقتصادی و توزیع نابرابر درآمد در آن مثبت است (قسمت صعودی منحنی کوزنتس) و با افزایش رشد اقتصادی در سالهای آینده این ارتباط معکوس می شود؛ اما باقیستی توجه داشت که این پیش‌بینی به دلایلی که در گذشته گفته شد، خیلی مورد اطمینان نیست، بنابراین سیاستگذاران و برنامه‌ریزان اقتصادی کشور باقیستی در مورد کاهش اثرات مثبت رشد اقتصادی بر توزیع نابرابر درآمد تمهدیات لازم را بیندیشند.

آزمون علیت گرنجری بین نابرابری و رشد اقتصادی

وجود همبستگی بین متغیرها، به یقین به معنای علیت داشتن این متغیر یا آن متغیر نیست. امروزه در دنیای وسیع اقتصاد سنجی خیلی از متغیرها را می توان یافت که دارای همبستگی مثبت بالایی هستند ولی این اطلاعات شاید به تنها ی کافی نباشد. در ادامه این

موضوع گرنجر در سال ۱۹۶۹ میلادی برای پاسخ به این پرسش که آیا X علت Y است؟ رهیافتی را بیان کرد که طی آن بررسی می‌شود تا چه اندازه، مقدار جاری Y را می‌توان توسط مقادیر با وقفه خودش توضیح داد. در مرحله دوم گرنجر با اضافه کردن مقادیر با وقفه X به دنبال پاسخ به این سوال است که آیا قدرت توضیح دهنگی مرحله اول Y بالا می‌رود یا پایین می‌آید؟ نکته مهم و قابل توجه این است که وقتی گفته می‌شود X علت گرنجر Y است این بدان معنا نیست که Y نتیجه X است یا تحت تأثیر X بوجود آمده است. به عبارت دیگر، می‌توان گفت که بحث علیت گرنجری، بیانگر نوعی معیار اولویت بندی است که در مورد متغیرها بکار می‌رود، اما نباید از علیت برداشت عام و رایج آن را که تداعی خاصیت "بوجود آوردن" را مطرح می‌نماید، اعمال نمود. با توجه به توضیحات بالا، آزمون علیت گرنجری نتایج زیر را می‌دهد:

احتمال قبول فرضیه اولیه	F آماره	H₀ آماره
GINI علت گرنجری INC نیست	۶/۸۴۸	.۰۰۴۰۸
INC علت گرنجری GINI نیست	۲/۷۷۰	.۰۰۳۶۴

همانطور که ملاحظه می‌شود هر دو فرضیه بالا در سطح احتمال ۹۵٪ رد می‌شود و لذا با توجه به مشاهدات موجود، نوعی رابطه علیت گرنجری دو طرفه بین رشد اقتصادی و توزیع درآمد در ایران وجود دارد.

نتیجه‌گیری

همانطور که مشاهده شد فرضیه کوزنتس مبتنی بر وجود رابطه‌ای (U معکوس شکل) بین رشد اقتصادی و توزیع نابرابر درآمد در ایران، طی دوره مورد مطالعه برقرار نمی‌باشد و یک رابطه بلندمدت مثبت بین این دو متغیر وجود دارد. از سوی دیگر آزمون علیت گرنجری نشان‌دهنده ارتباطی دو طرفه بین رشد اقتصادی و توزیع نابرابر درآمد در ایران است؛ یعنی در

طول دوره مورد مطالعه رشد اقتصادی سبب نابرابری درآمد بیشتر و از سوی دیگر، نابرابری توزیع درآمد بیشتر، موجب افزایش رشد اقتصادی شده است. وجود رابطه مثبت بین رشد اقتصادی و توزیع نابرابر درآمد و همچنین عدم اطمینان از برقراری فرضیه کوزنتس در ایران، نشانگر این مطلب است که پی‌گیری سیاستهای رشدمندانه، صرفنظر از عواقب توزیعی آن می‌تواند به بدتر شدن وضعیت توزیع درآمد در ایران بینجامد. بنابراین برای دستیابی همزمان به هر دو هدف مهم توسعه ای، یعنی رشد اقتصادی و توزیع درآمد، باید سیاستهای رشد، همراه با توزیع مجدد درآمد در کشور استفاده شود. این سیاستها بایستی در زیر بخش‌های مختلف نظام اقتصادی کشور بصورت کاملاً مؤثر و موازی با یکدیگر اجرا شوند.

از عوامل اصلی توزیع نابرابر درآمد در ایران وجود دوگانگی بخشنی است که با اعمال سیاستهایی به منظور ایجاد تعادل اقتصادی مناسب بین بخش‌های موجود می‌توان از سویی نابرابری درآمد موجود را کاهش داد و از سویی دیگر، به رشد اقتصادی پایدار و مستمری رسید؛ این سیاستها می‌توانند مواردی چون گسترش صنایع کوچک در سراسر مناطق روستایی و محروم، تجدید جهت گیری فعالیتهای اقتصادی و سرمایه‌گذاری‌های اجتماعی به سوی مناطق کم درآمد روستایی، تمرکز زدایی، گسترش صنایع کاربر، توجه به سرمایه انسانی مانند سرمایه‌گذاری در آموزش، بهداشت، تغذیه و... باشد.

توزیع مجدد درآمد در ایران با استفاده از سیاستهای مالی (افزایش یارانه‌ها و پرداختهای انتقالی، تغییر مالیاتها) یکی از سیاستهای اصلی دولت پس از انقلاب اسلامی بوده است؛ اما به دلایلی همچون ضعف نظام مالیاتی، ضعف نظام تأمین اجتماعی و عدم تخصیص مناسب و کارای یارانه‌ها به اقشار فقیر، این ابزار نه تنها قدرت تعديل‌کننده توزیع درآمد را نداشته؛ بلکه براساس برخی تحقیقات، آثاری ضدتوزیعی نیز داشته است.^۱ لذا تصحیح نظام مالیاتی و سیستم یارانه‌ای و حمایتی کشور از مهمترین اهرمهای توزیع عادلانه درآمد خواهد بود.

^۱. سهیلا پروین، "زمینه‌های اقتصادی فقر در ایران"، رساله دوره دکترا، دانشگاه تربیت مدرس تهران، (۱۳۷۲).

وجود نقصهای مختلف در بازار مالی کشور و عدم توسعه آن، سبب انحراف منابع موجود از سرمایه‌گذاری شده است و موجبات حرکت پس‌اندازهای داخلی به سمت فعالیتهای غیر مولد، دلالی و واسطه‌گری را فراهم آورده است. از سوی دیگر، به دلیل شفاف نبودن مسائل در این بازار، امکان استفاده تمامی افراد جامعه؛ بخصوص افراد فقیر از این بازار وجود ندارد و چنین افرادی امکان استفاده از ظرفیت تولیدی بالقوه خود را ندارند. بنابراین بهبود ساختار بازار مالی و رفع نقصهای آن از دیگر برنامه‌هایی است که می‌تواند سبب افزایش رشد اقتصادی و کاهش نابرابری توزیع درآمد شود.

پی نوشتها:

۱. بابایی، فاطمه. تغییر ساختاری، فقر و ناهمجاريهاي اجتماعي. تهران: انتشارات کوير، ۱۳۸۰.
۲. بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، حسابهای ملی ایران ۷۹-۱۳۳۸.
۳. بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، گزارش اقتصادي و ترازنامه سال ۱۳۸۰.
۴. برگستروم، ویلی. رشد و دولت. ترجمه علی حیاتی، تهران: انتشارات برنامه و بودجه، ۱۳۷۸.
۵. پروین، سهیلا. "زمینه های اقتصادي فقر در ایران". رساله دوره دکترا، دانشگاه تربیت مدرس تهران، ۱۳۷۲.
۶. پروین، سهیلا. "توزيع درآمد و تداوم رشد". مجله برنامه و بودجه، شماره ۳۴-۳۵، بهمن و اسفند ۱۳۷۷.
۷. تدرابرت گر، چرا انسانها شورش می‌کنند. ترجمه علی مرشدی راد. تهران: انتشارات مطالعات راهبردی، ۱۳۷۹.
۸. تودارو، مایکل. توسعه اقتصادي در جهان سوم. ترجمه غلامعلی فرجادی. تهران: مؤسسه عالي پژوهش در برنامه‌ریزی و توسعه، ۱۳۷۷.
۹. رفیع پور، فرامرز. آنومی یا آشفتگی اجتماعی. تهران: انتشارات سروش، ۱۳۷۸.
۱۰. رهبری، مهدی. اقتصاد و انقلاب اسلامی ایران. تهران: مرکز اسناد انقلاب اسلامی ایران، ۱۳۷۹.
۱۱. عبده تبریزی، حسین. مبانی بازارها و نهادهای مالی. تهران: انتشارات آگه، ۱۳۷۶.
۱۲. عظیمی، حسین. مدارهای توسعه نیافتنگی در اقتصاد ایران. تهران: نشر نی، ۱۳۷۴.
۱۳. کوزنتس، سیمون. رشد نوین اقتصادي. ترجمه قره‌باغیان، تهران: مؤسسه خدمات فرهنگی رسا، ۱۳۷۲.
۱۴. گریفين، کیت و جیمز، جفری. انتقال به توسعه عادلانه. ترجمه محمدرضا رفتی، تهران: دفتر مطالعات سیاسی و بین‌المللی، ۱۳۶۸.
۱۵. گلیس و دیگران. اقتصاد توسعه. ترجمه غلامرضا آزاد ارمکی، تهران: نشر نی، ۱۳۷۹.
۱۶. لوکاین، ڈاک و دیگران. بررسی تحلیلی توزیع درآمد و توسعه اقتصادي. ترجمه احمد اخوی. تهران: مؤسسه مطالعات و پژوهشی بازار گانی، ۱۳۷۳.
۱۷. نوفستی، محمد. ریشه واحد و همگمعی در اقتصاد سنجی. تهران: انتشارات رسا، ۱۳۷۸.
18. Alesina, A and R.Perotti. "Income Distribution ,Political Instability and Investment",, *European Economic Studies*, No.64, (1996).
19. Barro, R. "Economic Growth in Cross Section",, *Quarterly Journal of Economic 106(2)*, (1991).
20. Barro, R. "Inequality and Growth In a Panel Data of Countries",, *Journal of Economic Growth 5*, (2000).
21. Benadou, R. "Inequality and Growth",, *NBER Working Paper*, No.5658, (1996).
22. Bigeston, A and J. Levin. "Growth, Income Distribution and Poverty: A Review",, *NBER Working Paper*, No.2001/12, (2001).

23. Chen, Been-lon. "An Inverted Relationship Between Inequality and Long-Run Growth"., *Economics Letters* 78, (2003).
24. Chen, S and L. Ravallion. "What Can New Survey Data Tell Us About Recent Change in Distribution and Poverty"., *World Bank Economic Review*, 11(2), (1997).
25. Deininger, K and L. Squire. "A New Data Set Measuring Income Inequality"., *World Bank Economic Review*, 11(1), (1996).
26. Deininger, K and L. Squire. "New Ways of Looking at Old Issues"., *Journal of Development Economics* 57, (1998).
27. Francisco, H.G. "A Brief Introduction to Some Theories of Growth and Distribution"., www.worldbank.org/poverty/inequal, (1999).
28. Hillman, Arye L. "Corruption and Public Finance: an IMF Perspective"., *European Journal of Political Economy*, Vol. 20, (2004).
29. Hyunsub, K & Galbraith, James. "Inequality and Economic Growth: Data Comparisons and Econometric Tests"., The University of Texas at Austin, *UTIP Working Paper*, Number 21, (2002).
30. James, K and H. Kum. "Inequality and Economic Growth Data Comparisons and Econometric Test"., *UTIP Working Paper*, No.2, (2002).
31. Milanovic, B. "The Median Voter Hypothesis, Income Inequality and Income Distribution"., *World Bank Development Research Group*, Washington D.C, (2000).
32. Serven, L and K.S, Hebbel. "Income Inequality and Aggregate Saving"., *The World Bank Policy Research Working Paper*, No.1561, (1996).
33. Raffalovich, E. Lawrence. "Does Economic Inequality Promote Economic Growth? A Cross-National Time-Series Analysis"., *Department of Sociology University At Albany SUNY*, (2000).